

Arrest

nr. 69 780 van 9 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 6 juli 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Tamil afkomstig uit Jaffna, Sri Lanka. U verklaarde sinds begin 1995 lid te zijn van de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE). Eind 1995 zou u in handen gevallen zijn van het leger en gedetineerd zijn in Joseph Camp te Vavuniya. Op 12 juni 1998 zou u door het gerecht zijn vrijgesproken van LTTE-lidmaatschap. Twee weken na uw vrijspraak zou u ontvoerd zijn door leden van de Eelam People's Democratic Party (EPDP). Ze namen u mee naar het EPDP-kamp van Vavuniya waar u verplicht werd LTTE-leden te identificeren. U verbleef daar tot aan uw vertrek uit Sri Lanka op 5 oktober 2002. Op 13 november 2002 diende u een eerste asielaanvraag in bij de

Belgische autoriteiten. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw geboorteakte, een identiteitskaart, een kaart van Rode Kruis, een gerechtelijk bewijs van vrijspraak, een brief van pastoor Y. (...) van de 'Gospel Missionary Church', een medisch attest van Dr. S. (...) van het V. Cellaiya Memorial Medical Center en een medisch attest van Dr. M. (...) van Fedasil.

Uw asielaanvraag werd op 31 maart 2003 bedrieglijk en kennelijk ongegrond bevonden door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). Op 6 juni 2007 werd deze beslissing door de Raad van State bevestigd. U keerde niet terug naar Sri Lanka en vroeg op 15 december 2008 opnieuw asiel aan bij de Belgische autoriteiten. U vreest in geval van terugkeer naar Sri Lanka nog steeds te worden vermoord door de EPDP. Ter staving van uw tweede asielaanvraag legde u opnieuw een identiteitskaart en een kaart van het Rode Kruis neer. Daarnaast legde u volgende nieuwe documenten neer: een brief van de Human Rights Commission of Sri Lanka, een brief van de justice of peace van Vavuniya, een videocassette over de LTTE en een internetartikel van een verdwijningszaak van iemand die u zou hebben gekend.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u bij uw eerste asielaanvraag er niet in bent geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Zo bent u er toen niet in geslaagd het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te overtuigen van uw LTTE-lidmaatschap. Meer zelfs, uw verklaring dat u op 12 juni 1998 door het Sri Lankaanse gerecht werd vrijgesproken, nadat u als lid van de LTTE in handen van het Sri Lankaanse leger was gevallen, wijst erop dat de Sri Lankaanse autoriteiten u niet als een gevaarlijk individu beschouwen. Verder slaagde u er evenmin in om uw onmiddellijke vluchtaanleiding, namelijk uw vrees om op een dag door de EPDP te worden gedood, aannemelijk te maken.

Bij uw tweede asielaanvraag had u enkel vier nieuwe documenten bij ter staving van uw asielrelaas. U wijzigde niets aan de verklaringen die u aflegde tijdens uw eerste asielaanvraag. Opmerkelijk is wel dat u tijdens uw tweede asielaanvraag niet eenduidig bent over uw vrees bij terugkeer naar uw land van herkomst. Tijdens het eerste gehoor van uw tweede asielprocedure bij het CGVS verklaarde u niet te kunnen terugkeren naar Sri Lanka uit vrees te worden vermoord door de EPDP (zie gehoorverslag CGVS 23/02/2009 p. 8). Tijdens een tweede gehoor verklaarde u dan weer niet te kunnen terugkeren omdat president R. (...) in Engeland zou hebben gezegd dat hij alle LTTE-leden zou vermoorden (zie gehoorverslag CGVS 17/12/2010 p. 2). De ambiguïteit in uw verklaringen wanneer het gaat over uw vrees bij terugkeer naar uw land, een kernelement in uw asielaanvraag, ondermijnt dan ook op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees en bijgevolg ook de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Verder dient te worden verwezen naar de huidige algemene toestand in Sri Lanka. Uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka" (dd. 5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op LTTE. De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoge aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met LTTE in "High Security Camps" blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een gewone Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij of zij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met de LTTE, hetgeen u vreest bij terugkeer naar Sri Lanka, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk banden heeft met de LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals er bij de beslissing inzake uw eerste asielaanvraag reeds werd uiteengezet heeft u echter op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen van uw voorhanden profiel van verdachte bij betrokkenheid bij de LTTE. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. De identiteitskaart die werd uitgegeven door de Grama Niladary blijkt na onderzoek vals te zijn. Een Grama Niladhari is overigens niet geautoriseerd om enig identiteitsdocument af te geven (zie antwoorddocument CL2010-018w in blauwe map). Het voorleggen van valse documenten ondermijnt verder de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen. De kaart van het ICRC bevat niet de minste informatie over de reden waarom u opgesloten zou hebben gezeten. Het attest van de Human Rights Commission of Sri Lanka, alsook het attest van de Justice of Peace, werden ter uwer behoeve opgemaakt en hebben bijgevolg geen objectieve bewijswaarde. Het internetartikel dat u neerlegde handelt niet over u en kan bijgevolg op geen enkele wijze bijdragen aan het ondersteunen van uw asielaanvraag. Wat betreft de videocassette die u neerlegde en waarvan u beweerde dat u gedurende drie seconden in beeld komt tijdens een training van de LTTE dient te worden opgemerkt dat u daarop niet duidelijk herkenbaar bent. Aangezien u in 1995 lid was van de LTTE zouden deze opnames dan ook van toen dateren. Het is dan ook niet mogelijk om heden, 11 jaar later, uitsluitend te geven of u inderdaad gedurende drie seconden in beeld kwam. Rekening houdend met de vaststelling dat uw verklaringen onvoldoende waren om uw voorhouden LTTE profiel aannemelijk te maken, is de bewijskracht onvoldoende.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. De verzoekende partij voert in een eerste middel de schending van artikel 1 A (2) van de Conventie van Genève aan. Zij benadrukt dat zij de Sri Lankaanse nationaliteit heeft en in 2002 vluchtte uit haar land van herkomst, dat haar asielaanvraag wel geloofwaardig is en zij wel degelijk lid was van de LTTE en een militaire opleiding heeft gevolgd en hierdoor in moeilijkheden is gekomen. Zij heeft getracht in al die jaren deze tijd uit haar geheugen te bannen en nu moet zij zich alles herinneren. De verwerende partij stelt dat, hoewel zij niets wijzigt aan de verklaringen die zij aflegde tijdens haar eerste asielaanvraag, het opmerkelijk is dat zij niet eenduidig is over haar vrees. Het is niet enkel de LTTE of de EPDP of de overheid die zij vreest, het zijn alle drie deze actoren die zij vreest. Immers, de LTTE verdenkt haar van medewerking aan de EPDP, van deze laatste groepering werd zij verplicht tot het identificeren van LTTE-leden en de overheid veroordeelde haar wegens medewerking met de LTTE. Zij is dus gevlucht omdat zij tussen twee vuren zat en haar leven in gevaar was. Het dossier dient minstens te worden teruggestuurd voor verder onderzoek, nu de verklaringen wel degelijk geloofwaardig zijn.

De verzoekende partij werpt voorts op dat zij bij terugkeer bij het land reeds zal worden gearresteerd. De verwerende partij twijfelt er niet aan dat zij afkomstig is uit het Noorden van Sri Lanka, en Tamils die uit het noorden afkomstig zijn, nog steeds kunnen beschouwd worden als vluchtelingen, zelfs al heeft het Sri Lankaanse leger de LTTE verslagen. Dit blijkt uit de notitie van het UNHCR van juli 2009.

De verzoekende partij haalt vervolgens de criteria van de vluchtelingenconventie aan en past haar asielaanvraag in deze criteria.

2.1.2. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat de verzoekende partij de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht in het licht van de criteria tot toekenning van de vluchtelingenstatus.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.1.3.1. In de bestreden beslissing wordt, op basis van de richtlijnen van het UNHCR, geoordeeld dat het profiel van een Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten van Sri Lanka niet meer voldoende is om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming, maar dat personen die verdacht worden van banden met de LTTE als een mogelijk risicoprofiel kunnen worden beschouwd, in welk geval moet worden onderzocht of er daadwerkelijk banden zijn met de LTTE en de asielaanvraag die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming.

Ten aanzien van dit uitgangspunt doet de verzoekende partij gelden dat niet ter discussie staat dat de huidige situatie in Sri Lanka nog steeds zeer precair is en haar veiligheid aldaar onmogelijk kan worden gegarandeerd.

Uit het rapport van UNHCR van 31 maart 2011, waarvan zij passages bijvoegt, kan duidelijk worden afgeleid dat de situatie nog niet verbeterd is, dat mensen nog steeds worden vervolgd en hun levens nog steeds in gevaar zijn. Er zijn zware overtredingen geweest op het vlak van de mensenrechten en in het rapport wordt niet getwijfeld over het feit dat mensen willekeurig werden opgepakt, verkracht, gefolterd enzovoort. Zij haalt een aantal passages uit dat rapport aan en stelt dat deze verduidelijken dat zowel de LTTE als de overheid de bevolking in gevaar brengen. Zij concludeert dat de toestand in Sri Lanka thans op zijn minst ernstig en zorgwekkend is en uiterst voorzichtig dient te worden beoordeeld.

2.1.3.2. De Raad stelt vast dat de verwerende partij zich steunt op de "*UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Sri Lanka*". Dit stuk, gedateerd 5 juli 2010, bevindt zich in het administratief dossier en lezing ervan leert dat de verzoekende partij niet aantoont dat de verwerende partij er verkeerde conclusies uit zou hebben getrokken. Immers, de passages uit het rapport waarnaar zij verwijst hebben betrekking op de mensenrechtenschendingen die werden begaan door beide partijen tijdens de laatste fase van het conflict, vóór 1 mei 2009, terwijl de verwerende partij informatie hanteert die betrekking heeft op de periode sedert het beëindigen van het conflict. Bovendien heeft het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in recente arresten van 20 januari 2011 (T.N. t. Denemarken, nr. 20594/08; S.S. e.a. t. Denemarken, nr. 54703/08; P.K. t. Denemarken, nr. 54705/08 en N.S. t. Denemarken, nr. 58359/08) de evolutie in Sri Lanka na de uitspraak van NA. v. the United Kingdom van 17 juli 2008, in het bijzonder na het beëindigen van het gewapend conflict in mei 2009 onderzocht (zie onder meer in T.N. t. Denemarken, nr. 20594/08, §§ 36-66) en vastgesteld dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat het behoren tot de Tamil bevolkingsgroep tot vervolging zou leiden of tot een inbreuk van artikel 3 EVRM noch dat er sprake is van een algemeen risico voor Tamils die terugkeren naar Sri Lanka. Het EHRM herbevestigde de positie ingenomen in het arrest NA t. Verenigd Koninkrijk van 17 juli 2008 (NAV 2008/27), benadrukt de individualiseringsvereiste bij de beoordeling van een gedwongen terugkeer van een Tamil en meent dat relevante risicofactoren niet als een loutere checklist kunnen worden afgedaan maar dat het gewicht van risicofactoren individueel als cumulatief dient te worden afgewogen. Aldus blijft het uitgangspunt dat de verwerende partij heeft ingenomen, met name dat met betrekking tot elk relaas individueel moet worden onderzocht of de aanvrager als een mogelijk risicoprofiel kan worden beschouwd, correct.

In casu komt het dus aan de verzoekende partij toe om haar individuele vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

2.1.4.1. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij onderhavige asielaanvraag opnieuw steunt op het asielrelaas voorgehouden bij haar eerdere asielaanvraag. Dit initieel voorgehouden asielrelaas werd door verwerende partij bij beslissing van 25 maart 2003 ongeloofwaardig bevonden waardoor aan de verzoekende partij de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. Het beroep bij de Raad van State tegen deze beslissing werd op 6 juni 2007 verworpen. Het gezag van gewijsde van deze uitspraak omvat de vaststelling dat de verwerende partij op een rechtmatige wijze tot de conclusie is kunnen komen dat het relaas van de verzoekende partij bedrieglijk was omdat zij het antwoord schuldig bleef op enkele vragen over de LTTE, omdat zij voor de Dienst Vreemdelingenzaken nooit had vermeld dat zij vreesde gedood te worden door het EPDP en omdat het medisch attest een tegenstrijdigheid met haar verklaringen bevatte, dat de aanvraag eveneens kennelijk ongegrond was omdat zij onvoldoende elementen had aangehaald waaruit een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging bleek omdat zij door het Sri Lankaanse gerecht werd vrijgesproken voor haar banden met de LTTE, omdat zij er niet in slaagde haar onmiddellijke vluchtaanleiding aannemelijk te maken en omdat in het licht van de toentertijd aan de gang zijnde vredesonderhandelingen geen redenen waren waarom zij geen gebruik zou kunnen maken van het intern vluchtalternatief. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is gebonden door het gezag van gewijsde van dat arrest. De verzoekende partij kan de mogelijkheid om een volgende asielaanvraag in te dienen niet aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de definitieve beslissing inzake haar eerdere asielaanvraag (RvS 15 september 2004, nr. 134.977). Bij een beoordeling van een latere asielaanvraag mag de Raad derhalve niet opnieuw uitspraak doen over de eerdere asielaanvraag. Met andere woorden : de Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in arresten met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement

waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). In zoverre het middel ertoe strekt de eerste asielaanvraag opnieuw te laten beoordelen –de verzoekende partij herhaalt haar asielrelaas en blijft erbij dat zij te vrezen heeft van de LTTE, de EDPD en de overheid, hetgeen dus eerder al ongeloofwaardig werd bevonden- dient dus te worden vastgesteld dat de Raad daartoe niet de bevoegdheid heeft.

2.1.4.2. In het kader van het onderhavige beroep kan enkel worden geoordeeld of de nieuwe gegevens van aard zijn om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas voorgehouden bij zijn eerdere asielaanvraag te herstellen.

2.1.4.3. De Raad stelt vast dat de nieuwe documenten die de verzoekende partij bijbracht alle werden beoordeeld in de thans bestreden beslissing en om de erin opgenomen redenen door de verwerende partij niet van aard werden geacht om de geloofwaardigheid van het asielrelaas te herstellen. Deze motieven worden door de verzoekende partij volstrekt ongemoeid gelaten, zodat ze, nadat is vastgesteld dat ze steun vinden in het administratief dossier, onverminderd overeind blijven.

2.1.4.4. Derhalve kon de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van het relaas niet worden omgebogen, en moet om die reden worden vastgesteld dat de verzoekende partij nog steeds niet aannemelijk heeft weten te maken dat zij een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin heeft. Het eerste middel is niet gegrond.

2.2.1. In een tweede middel betoogt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing een flagrante schending is van het subsidiaire beschermingsstatuut en de materiële motiveringsverplichting.

De verwerende partij, betoogt zij, twijfelt niet aan haar identiteit en nationaliteit en het feit dat zij afkomstig is uit de Jaffna-regio. De situatie is inderdaad gunstig geëvolueerd, en er zijn minder checkpoints en zoekacties. Echter, uit de UNHCR-richtlijnen waarnaar de verwerende partij verwijst, blijkt zeer duidelijk dat mensen met een LTTE-profiel nog steeds een risico lopen. De verzoekende partij stelt dat haar relaas niet de minste tegenstrijdigheid vertoont en coherent is, dat zij als vluchteling op grond van haar banden met LTTE gekend is en er dus toch een ernstige aanwijzing is dat zij inderdaad een risico kan lopen. Zij verwijst voorts dat naar het *“Country of origin report Sri Lanka”* van de UK Border Agency van 18 februari 2010 en stelt dat daaruit blijkt dat bezwaarlijk kan worden afgeleid dat men enkel Tamils arresteert die een arrestatiebevel hebben gekregen. Er zijn ook andere categorieën die gevisieerd worden zoals onder meer Tamils die connecties hebben met de LTTE of die illegaal uit Sri Lanka vertrokken zijn. De verzoekende partij maakt deel uit van deze categorieën. Bovendien kan er geen discussie bestaan over het feit dat de verzoekende partij Sri Lanka verlaten heeft op illegale wijze zodat zij minstens hierdoor alleen al moeilijkheden zal ondervinden en zal gedetineerd worden, zo vervolgt de verzoekende partij, en zij loopt dan ook een verhoogd risico gevisieerd te worden.

De verzoekende partij doet verder gelden dat de bestreden beslissing aldus niet voldoende is gemotiveerd en onzorgvuldig werd genomen. In feite blijkt uit informatie dat Tamils nog steeds worden lastiggevallen, dat er verdwijningen zijn en arrestaties, hetgeen wordt bevestigd in het rapport van UNHCR van 31 maart 2011. De situatie van Tamils die asiel hebben aangevraagd dient dan ook heel voorzichtig bekeken te worden. Voor de verzoekende partij is het dan ook werkelijk onmogelijk om terug te keren naar Sri Lanka, en zij toont aan in aanmerking te komen voor het subsidiaire beschermingsstatuut. De algemene situatie is er thans zeer ernstig, en er is sprake van een intern gewapend conflict. Niet alleen de algemene toestand in Sri Lanka maakt het voor haar onmogelijk terug te keren, maar ook haar persoonlijke toestand. Zij verdient dan ook het voordeel van de twijfel. In het licht van een aantal cumulerende risicofactoren, met name het feit dat zij afkomstig is uit het noorden, in Europa heeft verbleven en een jaar in het kamp werd vastgehouden en gezocht wordt door het leger. Zij vreest dan ook slachtoffer te worden van onrechtmatige detentie, moord, ontvoeringen en verdwijningen. Zij werd al ontvoerd door de EDPD en werd reeds door de overheid 9 maanden in de gevangenis gehouden.

De verzoekende partij stelt te behoren tot 1 van de 3 subgronden van de subsidiaire bescherming die elk een aparte categorie uitmaken met telkens een eigen interpretatie. Bovendien vreest zij dat artikel 3 van het EVRM zal geschonden worden indien zij dient terug te keren naar haar land van herkomst.

De beslissing is, gelet op de gewijzigde situatie in Sri Lanka en gelet op het gebrek aan een intern vluchtalternatief derhalve onredelijk, aangezien zij uit het noorden komt, Tamil is en nergens anders terecht kan om bescherming te zoeken.

2.2.2. Elke aanvraag om subsidiaire bescherming in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet moet individueel worden onderzocht, waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. Een loutere verwijzing naar de origine en de afkomst uit het noorden van Sri Lanka volstaat niet om aan te tonen dat de verzoekende partij dit risico loopt, nu reeds in sub 2.1.2.3. werd vastgesteld dat met betrekking tot elk relaas individueel moet worden onderzocht of de aanvrager als een mogelijk risicoprofiel kan worden beschouwd.

2.2.3. De Raad wijst er in eerste instantie op dat hierboven reeds werd vastgesteld dat het relaas van de verzoekende partij ongeloofwaardig is en meent dat zij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van Vreemdelingenwet. Derhalve kan zij thans niet dienstig verwijzen naar haar profiel als zijnde gezocht door de autoriteiten, door de LTTE en de EDPD. Aangezien de verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij zou worden geïdentificeerd in haar land van herkomst, en derhalve evenmin is aangetoond dat zij het land op een illegale manier zou hebben verlaten, kan ook deze loutere bewering niet als afdoende worden beschouwd voor het toekennen van deze beschermingsstatus. Voorts dient benadrukt dat uit het administratief dossier niet blijkt dat de verzoekende partij deze vrees omwille van het illegaal verlaten van het land en het daaropvolgend indienen van een asielaanvraag, bij de verwerende partij heeft geuit zodat alleen al om die reden het document dat de verwerende partij bij haar nota heeft gevoegd met betrekking tot de terugkeer van Tamil asielzoekers op de luchthaven van Colombo, als antwoord op het middelonderdeel van de verzoekende partij, in beschouwing moet worden genomen bij het beoordelen van dit specifieke risico. In dit document, gebaseerd op informatie verstrekt door de UK Border Agency en de Danish Immigration Service, wordt gesteld dat in het begin van 2010, ingevolge het grote aantal terugkeerders naar Sri Lanka, logistieke problemen rezen die leidden tot een duidelijke verzachting van de inreisprocedure. Terugkeerders waarvan werd vermoed dat ze ex-asielzoekers waren werden ondervraagd, gefotografeerd en hun vingerafdrukken werden genomen en daarna overgedragen aan een familielid of een vriend, die garant moet staan voor de betrokkene. Wie niet als asielzoeker geïdentificeerd wordt, kent geen problemen, en indien dat wel het geval is moet de betrokkene een controleprocedure doorlopen die enkele uren duurt. Enkel personen waarvan vermoed wordt dat ze betrokken zijn geweest bij ernstige feiten –de verzoekende partij toont met haar beweringen geenszins aan dat zij aan dat profiel voldoet- worden op een 'watch list' gezet. Gelet op deze vaststellingen maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat haar terugkeer zou leiden tot een reëel risico op ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4, § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. De subsidiaire beschermingsstatus kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, en meer in het bijzonder wat de situatie zoals geïdentificeerd onder artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij stelt wel dat er in Sri Lanka sprake is van een conflict zoals bedoeld in de voormelde bepaling, maar gaat eraan voorbij dat uit de informatie die zich in het administratief dossier bevindt en die hierboven reeds werd aangehaald blijkt dat de situatie in Sri Lanka, zoals dat omstandig is gemotiveerd in de bestreden beslissing, sedert de beëindiging van het conflict in mei 2009 gunstig is geëvolueerd en er thans geen sprake is van een situatie van gewapend conflict als bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Noch haar loutere bewering dat het anders zou zijn, noch een verwijzing naar het UN-document van 31 maart 2011 dat zij reeds eerder aanhaalde, kan de Raad ervan overtuigen dat daar anders over zou moeten worden geoordeeld: immers, dit document, getiteld "*Report of the Secretary-General's panel of the experts of accountability in Sri Lanka*" heeft betrekking op de laatste fase voor de beëindiging van het conflict in mei 2009, zoals dat reeds eerder werd vastgesteld en niet op de actuele situatie ter plaatse, zodat het niet van aard is om de informatie van de verwerende partij en de conclusie die zij daaraan heeft verbonden in een ander daglicht te stellen.

2.2.5. De verzoekende partij heeft derhalve niet aangetoond dat in haren hoofde een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen. Het feit dat zij niet zou beschikken over een intern vluchtalternatief is derhalve niet relevant, nu dit enkel moet worden onderzocht indien een reëel risico wél zou worden aangenomen.

2.2.6. Niettegenstaande het gegeven, ten slotte, dat artikel 3 van het EVRM niet dienstig kan aangevoerd worden in het kader van een beroep tegen een beslissing waarbij, zonder een terugleidingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan (RvS 26 mei 2009,

nr. 193.552), stelt de Raad vast dat dit artikel inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>). Hiervoor werd reeds gesteld dat dit niet is aangetoond.

2.2.7. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de verwerende partij genoegzaam heeft kunnen besluiten dat de verzoekende partij niet in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het tweede middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen november tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS